

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. P. D., M.**, právne zast. JUDr. J. J., advokát so sídlom K. proti žalovanému **JUDr. M. Č.**, správca konkurznej podstaty úpadcu H. S. a. s. v konkurze, so sídlom P., IČO: X., **o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. júna 2010, č. k. 52 Cbi 1/2007-139, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. júna 2010, č. k. 52 Cbi 1/2007-139 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania v prejednávanej veci.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou zo dňa 11. 01. 2007 sa žalobca domáha voči žalovanému vylúčenia práva k priemyselnému vzoru č. reg. X. pre územie Slovenskej republiky a práva č. reg. X. pre územie Českej republiky, s názvami Ťahač letiskovej techniky a s prioritami od 03. 07. 1997, zapísaných v súpise konkurznej podstaty úpadcu. Vylučovaciu žalobu podal na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24K 407/98-1442, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 30 dní od jeho doručenia podal proti žalovanému žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu. Citované uznesenie vydal krajský súd v nadväznosti na jeho opatrenie zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24K 407/98-1438, ktorým uložil žalovanému neodkladne po doručení opatrenia zaradiť do súpisu konkurznej podstaty majetok špecifikovaný vo výroku opatrenia. Žalobca žiadal konanie o vylučovacej žalobe prerušiť

do doby splnenia opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24K 407/98-1438 z dôvodu, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 51-24K 407/98 je stále riešená otázka zaradenia alebo nezaradenia presne špecifikovaného majetku do konkurznej podstaty, čo je zrejmé zo skutočnosti, že pokyn súdu, ktorý je správca konkurznej podstaty (žalovaný) povinný splniť, nebol ním splnený, a to napriek skutočnosti, že tento je obsiahnutý v právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí súdu. Žalobca je preto názoru, že v inom súdnom konaní je riešená otázka, ktorá môže mať význam pre predmetné súdne konanie (o vylučovacej žalobe), keď nesplnenie povinnosti uloženej súdom žalovanému, je jedinou obranou žalovaného v predmetnom súdnom konaní. S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby súd prvého stupňa prerušil konanie o vylučovacej žalobe podľa ust. § 109 O. s. p.

Ďalej v odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že správca konkurznej podstaty opatrenie konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006 nesplnil, pričom konkurznému súdu zaslal stanovisko zo dňa 05. 01. 2007, v ktorom mu oznámil, že súpis konkurznej podstaty úpadcu bol vykonaný formou inventúrneho súpisu majetku úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu a spolu s prehlásením štatutárneho orgánu úpadcu o tom, že súpis je úplný a správny, bol predložený konkurznému súdu. V rámci súpisu bola do konkurznej podstaty zahrnutá aj účtovná dispozícia č. ID X., ktorú vo fotokópii v prílohe č. 1 konkurznému súdu zaslal, pričom v tejto účtovnej dispozícii sú okrem iného zahrnuté aj práva k priemyselnému vzoru č. reg. X. a č. reg. X., s názvom Ťahač letiskovej techniky. Ďalej tiež v stanovisku súdu oznámil, že konkurzná podstata bola speňažená ako časť podniku – podnik bez pohľadávok a na kupujúceho prešli aj všetky práva, vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkali podnikateľskej činnosti predávaného podniku. Na základe zmluvy o kúpe časti podniku nebolo možné previesť na kupujúceho práva k predmetom priemyselného vlastníctva na Úrade priemyselného vlastníctva SR (zmluva o predaji časti podniku neobsahovala právne relevantné údaje potrebné k prevodu), preto ako dodatky ku zmluve o kúpe časti podniku boli kupujúcim a predávajúcim následne uzavreté osobitné zmluvy, a to zmluva o prevode práv duševného vlastníctva a zmluva o prevode práv k predmetom priemyselného vlastníctva.

Z obsahu konkurzného spisu súd prvého stupňa ďalej zistil, že konkurzný súd vydal opatrenie zo dňa 23. 01. 2007, č. k. 51-24K 407/98-1464, ktorým nariadil výsluch správcu konkurznej podstaty a členov predstavenstva úpadcu Ing. J. B. a Ing. J. K. na deň 05. 02. 2007. Zo zápisnice zo dňa 05. 02. 2007 zistil, že správca a Ing. K. sa výsluchu nezúčastnili a požiadali o určenie iného termínu, pričom od Ing. J. B. súd nemal vykázané doručenie predvolania. Následne konkurzný súd určil termín výsluchu na deň 26. 02. 2007, pričom zo zápisnice z tohto dňa vyplýva, že výsluchu sa nezúčastnil správca a ani členovia predstavenstva úpadcu Ing. J. B. a Ing. J. K.. Na pojednávaní súdu prvého stupňa dňa 26. 04. 2010 správca konkurznej podstaty uviedol, že na opatrenie konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006 reagoval listom, v ktorom uviedol, že ho nie je možné zrealizovať, pretože priemyselné práva, ktoré boli zapísané do konkurznej podstaty úpadcu, boli na základe zmluvy o prevode časti podniku prevedené na nadobúdateľa W., a. s. Z., pričom v konkurznej podstate úpadcu nie je žiaden majetok a po právoplatnom skončení sporov vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici č. k. 52 Cbi 1/2007 (predmetná právna vec) a č. k. 52 Cbi 2/2007 bude v konkurznom konaní podaná konečná správa.

S poukazom na vyššie zistený skutkový stav súd prvého stupňa návrh na prerušenie konania do doby splnenia opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24K 407/98-1438 zamietol z dôvodu, že prerušenie konania do splnenia opatrenia krajského súdu je nevykonateľné. Keďže podľa zistených skutočností opatrenie konkurzného súdu zrejme nebude možné už splniť, nie je možné prerušiť konanie v predmetnej veci do doby splnenia opatrenia krajského súdu zo dňa 06. 12. 2006.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že poukazuje na rozhodujúcu skutočnosť, a to, že opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 407/98-1438 bolo žalovanému uložené zaradiť konkrétne špecifikované veci do konkurznej podstaty úpadcu a uznesením toho istého súdu č. k. 51-24K 407/98-1442 bolo žalobcovi uložené podať žalobu o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty. Žalobca konal na základe rozhodnutia krajského súdu, pričom tak musel konať, ak chcel zabrániť vzniku zákonnej domnienky znamenajúcej zánik jeho nároku (zákonná domnienka oprávneného zahrnutia vecí do súpisu). Žalovaný nerealizoval opatrenie konkurzného súdu, ktoré je riadnym súdnym rozhodnutím, hoci ako správca konkurznej

podstaty bol povinný ho rešpektovať. Pokiaľ správca konkurznej podstaty nerešpektuje rozhodnutie súdu, nie je možné uvedený stav tolerovať, resp. ignorovať, ale je nevyhnutné zjednať nápravu v zmysle príslušnej právnej úpravy. Takýto stav nemôže byť dôvodom pre zamietnutie žaloby podanej na základe pokynu súdu, pričom žalovaný nerealizovanie opatrenia súdu uvádza ako jediný argument pre zamietnutie vylučovacej žaloby, čo predstavuje neakceptovateľný stav. Navrhol, aby v zmysle zákona boli prijaté kroky smerujúce k zjednaniu nápravy, a teda naplneniu opatrenia konkurzného súdu. Z dôvodu, že uvedené kroky sú prepojené s uplatneným nárokom, je nevyhnutné prerušenie konania do doby splnenia opatrenia konkurzného súdu. Krajský súd neakceptovanie návrhu na prerušenie konania zdôvodnil tvrdením o nevykonateľnosti opatrenia, zrejmej nemožnosti jeho splnenia, keď nie je zřejmé, či toto opatrenie bude a môže byť splnené, bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia. Záver krajského súdu nemá oporu v právnej úprave, keď opatrenie konkurzného súdu nie je možné hodnotiť ako nevykonateľné. Nevykonateľnosť rozhodnutia je nevyhnutné hodnotiť z objektívneho hľadiska nemožnosti, pričom takáto situácia vo veci nenastala, keďže kroky uložené žalovanému konkurzným súdom v opatrení sú realizovateľné v súlade s príslušnou právnou úpravou. Tieto kroky musí správca konkurznej podstaty realizovať a ich vykonanie nemôže odmietať z dôvodu odlišnosti vlastného právneho názoru od právneho názoru súdu. Práve pre takéto situácie je zo zákona ustanovený dohľad súdu a prostriedky, ktoré pri výkone tejto činnosti môže využívať. Súd svojím rozhodnutím, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania do doby splnenia opatrenia konkurzného súdu, vyvolal stav tolerovania neplnenia súdom uložených povinností žalovaným a stav, ktorý je v neprospech snahy žalobcu o naplnenie súdom uloženého postupu. Práve tým, že vo veci dôjde k prerušeniu konania, dôjde k vytvoreniu časového priestoru pre konkurzný súd, ktorý zákonnými prostriedkami vymôže to, aby jeho právoplatné rozhodnutie bolo splnené. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože sa uspokojil len s dokladmi preukazujúcimi, že opatrenie nebolo vykonané (známa skutočnosť) a že výsluchy, ktoré sa mali konať, neboli realizované pre neúčast' predvolaných osôb. Napriek tomu, že bola zdôrazňovaná potreba zistenia súčasného stavu plnenia opatrenia konkurzného súdu, ako aj jeho postoja, tak stav týkajúci sa predmetného opatrenia konkurzného súdu nebol zistený bez akýchkoľvek pochybností a je založený len na domnienkach. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa neobsahuje žiadny argument odôvodňujúci údajnú nevykonateľnosť opatrenia

konkurzného súdu a je založené len na domnienkach súdu. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a návrhu na prerušenie konania vyhovel.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a ust. § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo súd dal na takéto konanie podnet.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca podal na súde podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) žalobu o vylúčenie práv k predmetom priemyselného vlastníctva, špecifikovaným vo výroku žaloby. Nie je sporné, že vylučovací žalobcu podal na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12.2006, č. k. 51-24K 407/98-1442, ktorým konkurzný súd žalobcovi uložil, aby v lehote 30 dní od jeho doručenia podal na Krajskom súde v Banskej Bystrici proti žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu. Nie je tiež sporné, že citované uznesenie nadväzovalo na opatrenie konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24K 407/98-1438, ktorým konkurzný súd žalovanému uložil, aby neodkladne po doručení opatrenia zaradil do súpisu konkurznej podstaty majetok úpadcu v ňom špecifikovaný, vrátane práva k priemyselnému vzoru č. reg. X. pre územie Slovenskej republiky a práva k priemyselnému vzoru č. reg. X. pre územie Českej republiky, s názvom Ťahač letiskovej techniky a s prioritami od 03. 07.1997.

Z vyjadrení žalovaného, ako aj oznámenia konkurzného súdu zo dňa 29. 04. 2010 (založeného v spise v hnedej obálke bez uvedenia konkrétneho čísla listu spolu s fotokópiami listín z konkurzného spisu č. k. 51-24K 407/98) vyplýva, že na opatrenie konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006 reagoval žalovaný správca písomným stanoviskom zo dňa 05. 01. 2007

(doručeným súdu dňa 12. 01. 2007), z ktorého vyplýva, že správca vykonal súpis konkurznej podstaty formou inventúrneho súpisu majetku úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu a tento súpis bol doplnený vyhlásením štatutárneho orgánu úpadcu, že súpis je úplný a správny. Pri súpise bola do konkurznej podstaty zahrnutá účtovná dispozícia č. ID X., v ktorej sú zahrnuté aj práva vymenované v stanovisku zo dňa 05. 01. 2007, medzi ktorými je uvedené aj právo k priemyselnému vzoru č. reg. X. a priemyselnému vzoru č. reg. X., s názvom Ťahač letiskovej techniky. Ďalej zo stanoviska vyplýva, že konkurzná podstata bola speňažená ako časť podniku (podnik bez pohľadávok), pričom na kujúceho prešli aj všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkali podnikateľskej činnosti predávaného podniku, vrátane predmetných priemyselných práv. Ďalej z neho vyplýva, že k zmluve o predaji časti podniku boli následne uzavreté osobitné písomné zmluvy o prevode práv k predmetom priemyselného vlastníctva (fotokópie týchto zmlúv sú založené v spise na č. l. 35, 38, 54, 56). Fotokópia dokladov, týkajúcich sa súpisu konkurznej podstaty (účtovná dispozícia č. ID X., výpis zákaziek), je pripojená k stanovisku správcu konkurznej podstaty zo dňa 05. 01. 2007. Rozpor medzi žalobcom a žalovaným je v tom, že žalovaný správca tvrdí, že predmetné priemyselné práva, týkajúce sa priemyselného vzoru č. reg. X. a priemyselného vzoru č. reg. X. spolu s ďalšími právami špecifikovanými v účtovnej dispozícii č. ID X., zahrnutej do konkurznej podstaty (čo vyplýva aj z odpovede konkurzného súdu zo dňa 29. 04. 2010 na č. l. 129), boli predmetom prevodu na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 08. 02. 1999 a k nej následne uzavretých zmlúv o prevode práv k predmetom priemyselného vlastníctva, čo žalobca popiera s poukazom na to, že žalovaný správca konal v rozpore so zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a týmto postupom zároveň zákon aj obišiel, keď nakladal s priemyselnými právami úpadcu bez súhlasu konkurzného súdu, v dôsledku čoho považuje právne úkony žalovaného vo vzťahu k priemyselným právam za absolútne neplatné, z dôvodu ktorého žalobca (spolu s O. K. a Ing. P. L.) podal v máji 2008 na Okresnom súde v Banskej Bystrici žalobu o určenie práva podľa ust. § 80c O. s. p. (vedená pod č. k. 10 CbPb 11/2008).

Návrh na prerušenie konania v predmetnej veci, týkajúcej sa vylučovacej žaloby podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV, podal žalobca z dôvodu, že v inom konaní č. k. 51-24K 407/98 (konkurzné konanie) vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici je riešená otázka zaradenia alebo nezaradenia do konkurznej podstaty úpadcu presne špecifikovaného majetku,

týkajúceho sa okrem iného predmetných práv k priemyselným vzorom, ktorá môže mať význam pre konanie vo veci, týkajúcej sa vylučovacej žaloby. Preto navrhol, aby súd prvého stupňa konanie v predmetnej veci prerušil podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., a to do doby splnenia opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24K 407/98-1438, ktorým konkurzný súd uložil žalovanému správcovi neodkladne po doručení opatrenia zaradiť do súpisu konkurznej podstaty v ňom špecifikovaný majetok.

Odvolačí súd dospel k názoru, že súd prvého stupňa nepochybil, keď návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k názoru, že dôvod, ktorý uviedol navrhovateľ v návrhu na prerušenie konania a ani navrhovaná doba prerušenia konania v predmetnej veci, týkajúcej sa vylučovacej žaloby, nie je dôvodom na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Konkurzné konanie č. k. 51-24K 407/98 a predmetné konanie o vylučovacej žalobe č. k. 52 Cbi 1/2007 sú dve samostatné konania, pričom sudca, konajúci v sporovom konaní č. k. 52 Cbi 1/2007 nie je oprávnený zasahovať do konkurzného konania č. k. 51-24K 407/98, v ktorom koná a rozhoduje konkurzný sudca, ktorý podľa ust. § 12 ZKV vykonáva dohľad nad činnosťou správcu konkurznej podstaty, v rámci ktorého je oprávnený žiadať od správcu správy, vysvetlenia, ďalej nahliadať do jeho účtov, vykonávať potrebné zisťovania a v rámci tejto dohliadacej činnosti je oprávnený tiež ukladať správcovi povinnosti formou opatrenia. Za nesplnenie povinnosti uloženej konkurzným súdom správcovi konkurznej podstaty môže opätovne len konkurzný súd sankcionovať správcu napr. uložením poriadkovej pokuty a v krajnom prípade aj zbavením funkcie správcu konkurznej podstaty.

Z obsahu spisu vyplýva, že v liste zo dňa 27. 04. 2010 (č. l. 128) sa súd konajúci v predmetnej veci dotazoval u konkurzného súdu, ako bolo „naložené“ s odpoveďou správcu konkurznej podstaty zo dňa 05. 01. 2007 na opatrenie konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006, či konkurzný súd po odpovedi správcu netrval na realizácii opatrenia č. k. 51-24K 407/98-1438 zo dňa 06. 12. 2006, prípadne či podnikol voči správcovi za nesplnenie opatrenia nejaké kroky, pričom zároveň požiadal konkurzný súd, aby mu zaslal odpoveď správcu zo dňa 05. 01. 2007, ktorou tento reagoval na opatrenie konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006. Z odpovede konkurzného súdu zo dňa 29. 04. 2010, ako aj z fotokópií listov z konkurzného spisu vyplýva, že pri súpise bola do konkurznej podstaty zahrnutá účtovná

dispozícia č. ID X., v ktorej sú zhrnuté aj priemyselné práva vymenované v stanovisku správcu zo dňa 05. 01. 2007 (ktoré pripojil k odpovedi). Po obdržaní stanoviska správcu zo dňa 05. 01. 2007 konkurzný súd nariadil výsluch správcu a členov predstavenstva úpadcu na 05. 02. 2007 a 26. 02. 2007, pričom predvolané osoby sa na výsluch nedostavili. Z uvedeného vyplýva, že po neúspešnom predvolaní správcu a členov predstavenstva úpadcu na výsluch, sa následne konkurzný súd už ďalej nezaoberal opatrením zo dňa 06. 12. 2006 vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že v konkurznom konaní č. k. 51-24K 407/98 je stále aj v súčasnej dobe (od 06. 12. 2006) riešená otázka zaradenia alebo nezaradenia priemyselných práv špecifikovaných vo výroku predmetnej vylučovacej žaloby do konkurznej podstaty úpadcu a že vyriešenie tejto otázky v konkurznom konaní je relevantné pre predmetné konanie o vylučovacej žalobe a predstavuje dôvod, pre ktorý by súd, konajúci o vylučovacej žalobe, mal prerušiť predmetné konanie do doby splnenia opatrenia konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že pokiaľ by súd prerušil konanie v predmetnej veci, týkajúcej sa vylučovacej žaloby, do doby splnenia opatrenia konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24K 407/98-1438, tak takýto výrok súdneho rozhodnutia by bol nezrozumiteľný a tým aj nevykonateľný. Odvolací súd je toho názoru, že dôvod, ktorý uviedol žalobca v návrhu na prerušenie konania, nie je takým dôvodom, ktorý by bránil súdu prvého stupňa pokračovať ďalej v konaní o vylučovacej žalobe podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV. Je zrejmé, že súd prvého stupňa pred rozhodnutím vo veci samej musí riadne zistiť skutkový a právny stav, vrátane prejudiciálneho vyriešenia viacerých otázok, týkajúcich sa predmetných priemyselných práv, pričom dôvod, ktorý žalobca uviedol v návrhu na prerušenie konania zo dňa 26. 05. 2010, nemožno považovať za taký dôvod, ktorý by bránil súdu prvého stupňa ďalej vo veci konať a prípadne následne aj meritórne rozhodnúť.

Keďže dôvod, ktorý uviedol žalobca v návrhu na prerušenie konania nie je relevantným dôvodom na prerušenie konania o vylučovacej žalobe podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., a to aj s ohľadom na navrhovanú dobu prerušenia predmetného konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky po čiastočnom doplnení odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. októbra 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová